

PREDICĂ LA DUMINICA A 5-A DUPĂ RUSALII

EMANUEL-VIOREL CIUSA

Teologie pastorală anul II

Preaonorate Părinte Protopop, Preacucernici Părinți Profesori, Preacucernici Părinți, iubiți frați și surori în domnul. Iată că și în pericopa evanghelică din această Duminică ni se prezintă una din numeroasele minuni săvârșite de Mântuitorul Iisus Hristos.

Însoțit de Sfinții Apostoli, Mântuitorul trece pe țărmul răsăritean al Lacului Ghenizaret, în ținutul gadarenilor, numit și al gherghesenilor. Era locuit de neamuri diferite - evrei, dar mai ales păgâni - Încât Mântuitorul voia să arate din nou că nu numai poporul lui Israel a fost chemat la mântuire, ci toate neamurile, de pretutindeni și dintotdeauna. În acest ținut bogat în pășuni pentru turme, s-a petrecut vindecarea relatată în pericopa de astăzi.

Această relatare este găsită și în evangheliile de la Marcu și Luca. Vizita a avut loc după ce Mântuitorul i-a salvat pe ucenici de o furtună năpraznică. De-ndată ce coboară din barcă, sunt întâmpinați de 2 demonizați, conform evanghelistului Matei. Ceilalți doi evangheliști amintesc doar de un singur demonizat. Acest fapt este folosit de atei care spun că Biblia are contradicții, prin urmare fiind un document failibil și lipsit de credibilitate. Dar oare acesta este adevărul? Cele 3 evanghelii sinoptice se contrazic? Nicidecum! Exegeții bisericii spun că aceste 3 Evanghelii relatează același eveniment, că de fapt este vorba de 2 demonizați, însă Evangheliștii Marcu și Luca vorbesc doar de cazul mai grav de demonizare dintre cei 2.

Este important să înțelegem că diavolul știe foarte multe despre Hristos. El știe să îl numească corect “Fiul lui Dumnezeu”, știe foarte multe și este viclean. Sf. Teofilact al Bulgariei spune că : “În timp ce oamenii din barcă (Apostolii) se mai întrebau încă ce fel de om este Acesta, de Îl ascultă până și vânturile și marea, demonii vin să vestească răspunsul”. Diavolul a fost un înger, un slujitor al lui Dumnezeu, care a vrut să se revolte împotriva Lui, fapt pentru care a fost trimis în Iad. Pentru acest fapt, el are o ură enormă față de om, care greșește zilnic față de Dumnezeu, dar care primește iertare pentru păcate, prin Sfintele Taine. Pentru aceasta demonii se folosesc de orice ocazie care o au, pentru a chinui și pentru a pierde sufletele oamenilor.

Diavolii îl întreabă pe Hristos de ce a venit mai înainte de vreme ca să îi chinuie. Aceștia știau că acest lucru se va întâmpla la Parusie, momentul în care lucrarea lor pământească se va sfârși.

Demonii îl imploră pe Hristos să îi trimită în turma de porci, la care Mântuitorul le spune “Duceți-vă!”. “Acum, dacă ar spune cineva: Și pentru ce a împlinit Hristos cererea demonilor, îngăduindu-le să plece în turma de porci?” Sf. Ioan Gură de Aur ne arată cum putem răspunde la o asemenea întrebare : “A făcut-o nu ca un act de supunere față de ei, ci urmărind mai multe scopuri prin aceasta. În primul rând, ca să-i învețe pe cei izbăviți de acești tirani cumpliți cât de mare este răutatea vrăjmașilor lor; în al doilea rând, pentru ca toți să înțeleagă că demonii nu au îndrăzneală (putere) nici măcar împotriva porcilor, dacă El nu le dă voie; în al treilea rând, pentru a arăta că ei i-ar fi tratat pe acei oameni mult mai cumplit decât pe porci, dacă aceștia nu s-ar fi bucurat, chiar și în nenorocirea lor, de marea purtare de grijă a lui Dumnezeu. Căci este desigur evident pentru orice om că ei ne urăsc pe noi mai mult decât pe necuvântătoare. ”

Mântuitorul i-a trimis pe demoni în porci și pentru a arăta cum se raportează două suflete în sistemul de valori al acestei lumi. Sufletul omului este mai prețios decât bogățiile acestei lumi. Însuși Hristos ne spune că “Ce va folosi omului dacă va câștiga lumea întreagă, iar sufletul său îl va pierde?” (Mt. 16, 26). Așadar, o turmă de porci rămâne incomparabilă față de două suflete umane, chinuite de vrăjmaș. De asemenea, Mântuitorul intenționa să transmită un mesaj important, acela că gadarenii puneau valoare pe lucrul greșit. Aceștia nu erau interesați de faptul că un om a fost vindecat și întors la casa sa, la soția sa, la copiii săi, ci de banii și câștigul lor. Pentru aceasta, noi am putea spune că acești oameni, locuitorii gadarei, l-au trimis pe Hristos de la ei din pricina hybris-ului, însă, Fericitul Ieronim ne spune că ei l-au trimis pe Iisus de la ei din smerenie, asemenea cum a procedat și Petru când a căzut la Picioarele Mântuitorului spunând “Ieși de la mine, Doamne, că sunt om păcătos. ”

Având în minte această pericopă evanghelică, trebuie să înțelegem că nici noi nu îl ținem pe Hristos aproape. Din cele 1440 de minute din zi și din noapte, câte din ele le consacram rugăciunii zilnice? Din 168 de ore ale săptămânii, câte din ele le petrecem la slujbele bisericii? Dacă am avea răbdare să stăm la Sfânta Liturghie măcar o oră și jumătate, Duminica și în sărbători, înseamnă că am oferit lui Dumnezeu și sufletului nostru un minim de 1% din timpul nostru. Iar din cele 365 sau 366 de zile dintr-un an, câți rezervăm o oră pentru spovedanie și împărtășania noastră cu Trupul și Sângele Domnului măcar odată pe an, în postul Patimilor, dacă nu respectăm îndrumarea Bisericii de a ne împărtăși măcar de 4 ori pe an, în posturile mari

!/? Răspunsul pe care îl vor da cei mai mulți dintre noi la aceste întrebări este negativ, și, în felul acesta îl îndepărtăm și noi pe Hristos din “hotarele” sufletelor noastre, întocmai ca și gadarenii din pericopa de astăzi.

Iubiți frați și surori în Domnul, astăzi, poate mai mult ca oricând în decursul istoriei, omenirea are nevoie de o iubire adevărată și jertfelnică, de o învățătură care să contribuie la refacerea ei moral-spirituală. Din fericire, o asemenea învățătură există de două mii de ani, dar, parcă în mod voit, o ocolesc toți, mulți considerând-o perimată(lipsită de actualitate). În această situație, noi, care ne considerăm creștini autentici și buni fii ai Bisericii strămoșești, avem datoria de a face cunoscută această învățătură - veche, dar mereu nouă - prin însăși viața noastră. Să arătăm că ea este singura care este în stare să ofere o îndrumare sănătoasă tinerilor, atât de mult dezorientați, că numai ea poate să schimbe fața lumii, că este singurul mod de înfrățire și de împăcare al tuturor, spre binele țării și al omenirii întregi. Ca adevărați creștini și următori ai lui Hristos, să-i închinăm numai Lui toate gândurile și faptele noastre, dar și toate înfrângerile, să ne îndreptăm neconținut mintea numai la cel care a venit în lume ca lumea să aibe viață, spre slava Preasfintei Treimi, și pentru a noastră mântuire. Amin.